

Sygn. akt. III K 149/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 4 stycznia 2021r.

Sąd Okręgowy we Wrocławiu w III Wydziale Karnym, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Tomasz Krawczyk

Ławnicy: Jolanta Stopa, Tadeusz Michałuk

Protokolant: Jolanta Dutczak-Góldyn

przy udziale Prokuratora: Moniki Rakus

po rozpoznaniu w dniach 31 lipca 2020r., 11 września 2020r., 16 października 2020r. 20 listopada 2020r., 23 grudnia 2020r. sprawy

1. A. B. (1), syna B. i S. z domu M., ur. (...) w S.

2. O. B. (1), syna B. i S. z domu M., ur. (...) w S.

3. D. P. (1), syna K. i A. z domu N., ur. (...) w S.

oskarżonych o to, że:

w nocy z 21 na 22 lutego 2020r. w S. działając wspólnie i w porozumieniu doprowadzili do obcowania płciowego L. H. za pomocą przemocy w postaci przytrzymywania za ręce, szarpania za włosy, zasłaniania ust rękoma

tj. o czyn z art. 197 § 1 i 3 pkt 1 kk

I. uznaje oskarżonych **A. B. (1)**, **O. B. (1)** i **D. P. (1)** za winnych popełnienia zarzuconego im czynu opisanego w części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 197 § 1 i § 3 pkt 1 kk i za to na podstawie art. 197 § 3 pkt 1 kk wymierza:

- oskarżonemu **A. B. (1)** karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności

- oskarżonemu **O. B. (1)** karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności

- oskarżonemu **D. P.** karę 3 (trzech) lat pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 63§1 k.k. zalicza oskarżonemu A. B. (1) na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 25 lutego 2020r. godz. 11:40 do dnia 16 października 2020r. godz. 15:35;

III. na podstawie art. 63§1 k.k. zalicza oskarżonemu O. B. (1) na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 24 lutego 2020r. godz.:17:05 do dnia 16 października 2020r. godz. 15:40;

IV. na podstawie art. 63§1 k.k. zalicza oskarżonemu D. P. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania 24 lutego 2020r. godz. 8:00 do dnia 16 października 2020r. godz. 15:40;

V. na podstawie art. 230§2 k.p.k. zwraca oskarżonemu O. B. (1) dowody rzeczowe:

- wymienione w wykazie dowodów rzeczowych nr I/33/20/P poz. 1,2,4-17 i 20

- wymienione w wykazie dowodów rzeczowych nr. III/46/20/P poz. 25-62

- wymienionych w wykazie dowód rzeczowych nr. IV/48/20/P poz. 63 ;

VI. na podstawie art. 230§2 k.p.k. zwraca oskarżonemu A. B. (1) dowody rzeczowe wymienione w wykazie dowodów rzeczowych nr III/46/20/P poz.21- 24;

VII. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. M. kwotę 1697,40 zł brutto tytułem nieopłaconej obrony z urzędu;

VIII. zwalnia oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa

ławnik Jolanta Stopa sędzia Tomasz Krawczyk ławnik Tadeusz Michaluk

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 149/20	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
1.1. Fakty uznane za udowodnione			

Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	A. B. (1)	Czyn opisany w punkcie I. części dyspozytywnej wyroku	
2.	O. B. (1)	Czyn opisany w punkcie I. części dyspozytywnej wyroku	
3.	D. P. (1)	Czyn opisany w punkcie I. części dyspozytywnej wyroku	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
<p>W dniu 21 lutego 2020r. pokrzywdzona L. H. umówiła się z oskarżonymi A. B. (1) i O. B. (1), że tego dnia wieczorem pojedą do S.. W godzinach wieczornych A. B. (1), O. B. (1) oraz B. B. (2) i jego dziewczyna K. F. (1) przyjechali samochodem po L. H.. Następnie udali się do S.. Początkowo spędzali czas w barze U (...) gdzie wspólnie z innymi znajomymi w tym z K. K. (2) spożywali alkohol. Następnie przenieśli się do baru w Hotelu (...), gdzie spożywali wódkę i szoty. W tym hotelu była również ciotka pokrzywdzonej D. H., która spędzała czas</p>	<ul style="list-style-type: none"> - zeznania pokrzywdzonej L. H. - częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. B. (1) - częściowo wyjaśnienia oskarżonego O. B. (1) - częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. P. (1) - zeznania świadka D. H. - zeznania świadka B. B. (2) - zeznania świadka M. G. - zeznania świadka A. K. - zeznania świadka K. K. (2) - zeznania świadka K. S. 	<ul style="list-style-type: none"> k.7-8, 62-65 k. 107-110, 145-146, 572v-473 k.95-97, 136-137, 5737-574 k. 31-32, 74-77, 124-125, 574-574v k. 264-264, 575-575v k. 270-271, 575v k. 600v-601 k. 115-116v, 601-602 k. 253-254, 601v-602 k. 492-493, 603 k. 267-268-603-604 k. 267-268, 603v-604 k. 1-3, 20-21, 35, 164 	

ze swoimi znajomymi przy innym stoliku.	- zeznania świadka K. F. (2)	k. 4-5, 37-41 k.10
W trakcie imprezy L. H. i oskarżony A. B. (1) poszli po D. P. (1), aby dołączył do imprezy. Następnie wrócili do „ Hotelu (...)” Jakiś czas później młodzież została wyproszona z lokalu za spożywanie alkoholu zakupionego poza hotelem. Kontynuowali spożywanie alkoholu na schodach w parku nieopodal hotelu.	- zeznania świadka D. K. (1) - notatka urzędowa - protokół oględzin miejsca - wydruk korespondencji - protokół zatrzymania rzeczy - protokół oględzin osoby - protokół zatrzymania rzeczy wraz z kartą SIM	k. 14-15, 25-27, 28-30, 52-54, 88-91, 165-167 k.16 k. 48-51 k. 545 k. 666 k. 120 k. 414-416 k. 649-649v
A. K. – matka K. K. (2), która również tego wieczoru spędzała czas w barze hotelowym zobaczyła przed wejściem do hotelu (...). Zapytała go czy ma gdzie spać, po czym zaproponowała, że może spać u niej w mieszkaniu, które znajdowało się nieopodal hotelu.	- opinia sądowo-lekarska L. H. - ustna uzupełniająca opinia sądowo- lekarska - opinia psychologiczna L. H. - uzupełniająca opinia psychologiczna L. H.	k. 173-175, 188-190, 273, 301-358, 375 k. 359 k. 417-421 k. 363-367 k. 376-377, 378-379, 380-381
Następnie L. H. razem z oskarżonym O. B. (1) udała się w stronę parku pijąc w tym czasie alkohol. Po chwili dołączył do nich oskarżony A. B. (1).	- ustna uzupełniająca opinia psychologiczna L. H. - zrzuty ekranu - zapis nagrania monitoringu - protokół oględzin monitoringu - materiał poglądowy - kwestionariusz wywiadu środowiskowego - wykaz dowodów rzeczowych	k. 360-362, 471-475, 478-480 k. 450-453 k.. 476-477, 481-482 k. 484-485 k. 496-498 k. 207 k. 210
Pokrzywdzona była pod wpływem alkoholu. Kręciło jej się w głowie. Oskarżony A. B. (1) odwrócił pokrzywdzoną przodem do składowanych w tym miejscu palet. Opuścił jej spodnie i majtki do kolan i bez jej zgody odbył z nią stosunek płciowy dopochwoy. W trakcie zasłaniał jej usta dłonią, mówiąc, aby nie krzyczała, trzymał i szarpał		

za włosy oraz uderzał w pośladki. Gdy osuwała się z palet, podnosił ją za włosy. Pokrzywdzona płakała. Próbowwała się wyswobodzić. Zdarzeniu przyglądał się O. B. (1). Chwilę później na miejsce zdarzenia przyszedł D. P. (1). W czasie gdy oskarżony A. B. (1) odbywał stosunek z pokrzywdzoną Oskarżeni O. B. (1) i D. P. (1) złapali pokrzywdzoną za rękę w okolicach nadgarstków. Do ejakulacji doszło na owłosiona część jej głowy pokrzywdzonej, gdy osunęła się na kolana.

Następnie oskarżony A. B. (1) zapytał oskarżonego O. B. (1) czy chce „poruchać”. O. B. (1) potwierdził i bez zapytania o zgodę pokrzywdzonej odbył nią stosunek. W jego trakcie była przytrzymywana przez oskarżonych za nadgarstki i usta. Kiedy O. B. (1) skończył zapytał D. P. (1) „czy chce” D. P. (1) potwierdził i również odbył stosunek z pokrzywdzoną nie pytając jej o zgodę. Wtedy również pokrzywdzona była przytrzymywana przez oskarżonych za rękę i usta.

W czasie całego zdarzenia pokrzywdzona płakała, i szarpała się próbując się wyswobodzić. Jej postawa wskazywała, że nie wyraża zgody na odbywanie przez nią stosunku

- opinia sądowo psychiatryczna oskarżonego O. B. (1)
- opinia dot. O. B. (1)
- opinia dot. A. B. (1)
- karta karna oskarżonego A. B. (1)
- karta karna oskarżonego O. B. (1)
- karta karna oskarżonego D. P. (1)

plciowego z oskarżonymi.
Pokrzywdzona odczuwała ból w okolicach podbrzusza. Bolały ją biodra oraz miejsca intymne za zewnątrz i wewnątrz.

W wyniku zdarzenia doznała obrażeń:

- na czole po stronie prawej nieznacznie do tyłu od łuku brwiowego prawego sinożółte, dobrze wysyczone podbiegnięcie krwawe o średnicy 1,5 cm

-na przedniej powierzchni klatki piersiowej po stronie lewej w rzucie przyśrodkowej części obojczyka żółte, dobrze wysyczone podbiegnięcie krwawe o wymiarach 5x2cm oraz nieznacznie w kierunku przyśrodkowym skupisko czerwonych, dobrze wysyconych przebarwień o wymiarach od 1x0,5 cm do 3x0,5 cm na łącznej powierzchni 5x2cm, w ich części dolnej graniczy z nimi żółte, słabo wysyczone podbiegnięcie krwawe o wymiarach 2x2cm.

- na tylnej powierzchni łokcia lewego brunatne, dobrze wysyczone podbiegnięcie krwawe o wymiarach 4x4 cm.

- na tylnej powierzchni przedramienia lewego w połowie długości trzy plackowate, brunatne, dobrze wysyczone podbiegnięcia krwawe o średnicy 1 cm każde,

układające się pionowo w odległości 4 oraz 1 cm od siebie.

- na tylnej powierzchni nadgarstka lewego brunatne, dobrze wysycone podbiegnięcie krwawe o wymiarach 2x2cm.

- na grzbietowej powierzchni ręki lewej brunatne, dobrze wysycone podbiegnięcie krwawe o wymiarach 2x1 cm, w rzucie bliższej części II i III kości śródreęcza.

- na przedniej powierzchni przedramienia prawego w' połowie długości sine, słabo wysycone podbiegnięcie krwawe o wymiarach 4x3 cm, podobne na bocznej powierzchni nadgarstka prawego o średnicy 2 cm i w rzucie dalszej części IV kości śródreęcza o wymiarach 2x1,5cm na powierzchni grzbietowej ręki.

- na przedniej powierzchni brzucha w lewym podżebrzu, na wysokości łuku żebrowego żółte, dobrze wysycone podbiegnięcie krwawe o średnicy 2 cm.

- na bocznej powierzchni biodra prawego brunatne, nieregularnie wysycone podbiegnięcie krwawe o wymiarach 10x9 cm.

- na przedniej powierzchni uda prawego w połowie długości sino żółte dobrze

wysyczone podbiegnięcie krwawe o wymiarach 4x3cm, 1 cm bocznie od niego podobne o wymiarach 2x2cm.

- na przedniej powierzchni uda lewego w części górnej sino-żółte, dobrze wysyczone podbiegnięcie krwawe o wymiarach 2x1,5 cm, podobne 5 cm poniżej i w stronę przyśrodkową o wymiarach 1x0,5cm.

- na przedniobocznej powierzchni uda lewego w połowie długości trzy sino żółte, dobrze wysyczone podbiegnięcia krwawe o średnicy 1 cm, 1,2 cm oraz najbardziej bocznie położone o wymiarach 4x3 cm.

- na przedniobocznej powierzchni uda lewego w części dalszej sino żółte dobrze wysyczone podbiegnięcie krwawe o wymiarach 6x3 cm, nieznacznie powyżej niego kolejne o wymiarach 3x2cm, oraz na powierzchni przedniej o wymiarach 2x2cm,

- na przedniobocznej powierzchni podudzia lewego w części górnej sinożółte dobrze wysyczone podbiegnięcie krwawe o wymiarach 4x3cm, z niewielkim obrzękiem tej okolicy,

- na przedniej powierzchni podudzia lewego w części górnej, głębokie pokryte czerwonym strupem otarcie naskórka o

wymiarach 3x0,1 cm,
podobne po stronie
przysrodkowej o
wymiarach 8x0,2cm,

- na tylnej powierzchni
kolana lewego w części
bocznej sino-żółte, dobrze
wysyczone podbiegnięcie
krwawe o wymiarach
5x4cm,

- na przedniej powierzchni
podudzia prawego na całej
długości liczne, drobne,
pokryte czerwonym
strupem głębokie otarcia
naskórka na powierzchni
22x4cm.

Po zdarzeniu oskarżony
A. B. (1) udał się w
okolicę hotelu. Na miejscu
został oskarżony O. B.
(1) i oskarżony D. P.
(1). L. H. zeszła z palet
i powiedziała im, że to
był gwałt i, że chyba
ich „zabije.” Na te słowa
oskarżeni uciekli w dwóch
różnych kierunkach.

Pokrzywdzona ubrała się.
Przy paletach znajdował
się jej szal i bransoletka
oraz bielizna. Tych
rzeczy pokrzywdzona nie
zauważyła i nie zabrała ich
ze sobą.

Zeszła pod hotel,
gdzie podszedł do niej
oskarżony O. B. (1).
Zapytał, co się stało i
gdzie była. Pokrzywdzona
była zdezorientowana jego
pytaniem. Nic nie
powiedziała. Udała się do
łazienki. O. B. (1) poszedł
razem z nią. Pomagał jej
zmyć rozmazany makijaż.

W tym czasie A. K. – matka K. K. (2) próbowała skorzystać z toalety, która była zajęta przez pokrzywdzoną i oskarżonego. Następnie A. K. wyszła na zewnątrz hotelu. Tam spotkała oskarżonych A. B. (1) i D. P. (1). Dała im klucze do swojego mieszkania mówiąc, że mogą przespać się u niej. Następnie wróciła do hotelu. Podeszła do L. H. i O. B. (1), którzy w między czasie wyszli z łazienki. Zdziwiła się, że pokrzywdzona trzęsła się. Zapytała ją czy wszystko w porządku pokrzywdzona potwierdziła.

Następnie L. H. zorientowała się, że ma rozładowany telefon przez co nie mogła skontaktować się z koleżanką, która miała po nią przyjechać i odwieźć do domu. A. K. zaproponowała pokrzywdzonej, że może przenocować u niej w mieszkaniu. Do mieszkania razem z A. K. i pokrzywdzoną poszedł O. B. (1). W mieszkaniu był już A. B. (1) i D. P. (2). Pokrzywdzona przenocowała w mieszkaniu A. K..

W trakcie pobytu w domu A. K. pokrzywdzona próbowała zachowywać się naturalnie, w taki sposób, aby nie dać po sobie poznać, że oskarżeni wyrządzili jej krzywdę. Nie chciała by ktoś

inny dowiedział się o tym co ją spotkało. Nie miała też zamiaru zgłaszać zdarzenia na policji.

Następnie nad ranem przyjechała po pokrzywdzoną koleżanka D. K. (1). Gdy wracała z nią do O. była przygnębiona. Miała rozmazany makijaż. D. K. (1) zapytała pokrzywdzoną czy coś się stało. Pokrzywdzona nie chciała z nią rozmawiać.

Tego samego dnia L. H. poprosiła o spotkanie koleżankę K. S.. Kiedy się spotkały pokrzywdzona zaczęła płakać mówiąc, że spotkało ją coś strasznego. Pokazała koleżance siniaki na udzie i na kolanach i powiedziała, że została zgwałcona. Następnie do mieszkania K. S. przyszła N. S.. Koleżanki przekonały pokrzywdzoną, że powinna zgłosić zdarzenie na policji i na pogotowiu. Postanowiły wspólnie, że pojedą do szpitala. W szpitalu w O., ani w B. nie zostały przyjęte wobec tego pokrzywdzona umówiła się z N. S., że następnego dnia pojedą zgłosić sprawę na policji.

Następnie K. S. i pokrzywdzona wróciły do O. i w mieszkaniu K. S. spożywały alkohol. Robiły sobie zdjęcia i wrzucały je na portale społecznościowe.

W dniu 23 lutego 2020r. L. H. na aplikacji SnapChat

napisała do oskarżonego O. B. (1), że została zgwałcona przez niego i oskarżonych A. B. (1) i D. P. (1). Oskarżony O. O. przeproszał za swoje zachowanie. Napisał „przepraszam, serio nie chciałem Ci zrobić krzywdy.”

Tego samego dnia pokrzywdzona L. H. złożyła osobiście w Komendzie Powiatowej Policji w O. zawiadomienie o podejrzeniu popełnienia przestępstwa zgwałcenia na jej szkodę. Na policję przyszła razem z koleżanką N. S..

Oskarżony O. B. (1) w krytycznym czasie miał zachowaną zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem. Nie zachodzą warunki z art. 31 § 1 i 2 kk

Oskarżony A. B. (1) był karany sędownie za czyn z art. 288 § 1 kk na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, ponadto był karany jako sprawca nieletni i umieszczony w zakładzie poprawczym.

Oskarżeni O. B. (1) i D. P. (1) nie byli dotychczas karani sędownie.

1.2. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	Czyn przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
-	-	-	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
-	-	-	
2. OCena DOWOdów			
2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
1. 2. 3.	<ul style="list-style-type: none"> - zeznania pokrzywdzonej L. H. - częściowo wyjaśnienia oskarżonego A. B. (1) - częściowo wyjaśnienia oskarżonego O. B. (1) - częściowo wyjaśnienia oskarżonego D. P. (1) - zeznania świadka D. H. - zeznania świadka B. B. (2) - zeznania świadka M. G. - zeznania świadka A. K. 	<p>Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonych A. B. (1), O. B. (1) i D. P. (1) częściowo w zakresie w jakim potwierdzili, iż w dniu zdarzenia przebywali z L. H. w Hotelu (...) pijąc wspólne alkohol, współżyli tego dnia z pokrzywdzoną, oraz że po imprezie nocowali u A. K..</p> <p>Wszyscy oskarżeni wskazali to samo miejsce, w którym odbyli stosunek seksualny z pokrzywdzoną, opisując, że stało się to przy paletach, a pokrzywdzona</p>	

<ul style="list-style-type: none"> - zeznania świadka K. K. (2) - zeznania świadka K. S. - zeznania świadka K. F. (2) - zeznania świadka D. K. (1) - notatka urzędowa - protokół oględzin miejsca - wydruk korespondencji - protokół zatrzymania rzeczy - protokół oględzin osoby - protokół zatrzymania rzeczy wraz z kartą SIM - opinia sądowo-lekarska L. H. - ustna uzupełniająca opinia sądowo- lekarska - opinia psychologiczna L. H. - uzupełniająca opinia psychologiczna L. H. - ustna uzupełniająca opinia psychologiczna L. H. - zrzuty ekranu - zapis nagrania monitoringu - protokół oględzin monitoringu - materiał poglądowy - kwestionariusz wywiadu środowiskowego 	<p>była zwrócona do nich tyłem. Relacja D. P. (1), w której opisuje okoliczności zdarzenia pokrywa się w części z relacją pokrzywdzonej. D. P. (1) w przeciwieństwie do pozostałych oskarżonych potwierdził, że współżyli z pokrzywdzoną po kolei. Z jego relacji wynika ponadto, że nie pytali pokrzywdzonej o zgodę. Wskazał, że A. B. (1) po odbyciu stosunku z pokrzywdzoną zapytał O. B. (1) „czy chce poruchać.” Takie same pytanie padło ze strony O. B. (1) w kierunku D. P. (1).</p> <p>Relacja oskarżonego D. P. (1) wskazuje ponadto, że wobec pokrzywdzonej była stosowana przemoc, potwierdził, że A. B. (1) przytrzymał usta pokrzywdzonej, uderzał w pośladki. Oskarżony A. B. (1) również w swojej relacji potwierdził, że trzymał za włosy pokrzywdzoną.</p> <p>Na walor wiarygodności zasługują również wyjaśnienia O. B. (1) w zakresie w jakim potwierdził, że po zdarzeniu był razem z pokrzywdzoną w toalecie, wskazując, że była ona zapłakana, a w dniu 23 lutego 2020r. pisał z pokrzywdzoną przez aplikację snapchat przeprasząc ją za to, że ją skrzywdził. Dowód w postaci screenów z tej korespondencji potwierdza, że Oskarżony</p>
---	---

<p>- wykaz dowodów rzeczowych</p>	<p>O. B. (1) napisał do pokrzywdzonej wiadomość o treści: „przepraszam serio nie chciałem Ci zrobić krzywdy.”</p>
<p>- opinia sądowo psychiatryczna oskarżonego O. B. (1)</p>	<p>W pozostałym zakresie wyjaśnienia oskarżonych należało uznać za niewiarygodne.</p>
<p>- opinia dot. O. B. (1)</p>	<p>(Wyjaśnienia oskarżonych, którym Sąd nie dał wiary zostały ocenione w Tabeli 2.2.</p>
<p>- opinia dot. A. B. (1)</p>	<p>„Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów.)</p>
<p>- karta karna oskarżonego A. B. (1)</p>	<p>O sprawstwie oskarżonych w zakresie zarzucanego im czynu świadczy zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, a zwłaszcza zeznania pokrzywdzonej oraz opinie biegłych z zakresu psychologii i medycyny sądowej.</p>
<p>- karta karna oskarżonego O. B. (1)</p>	<p>Pokrzywdzona L. H. opisała okoliczności zdarzenia, wskazując miejsce i sposób w jaki doszło do odbycia z nią stosunku seksualnego z oskarżonymi. Ponadto relacjonowała, że była przytrzymywana jednocześnie za usta i za nadgarstki co świadczy o tym, że czynu tego oskarżeni dopuścili się wspólnie i w porozumieniu. W swojej relacji opisywała, że była szarpana za włosy i bita po pośladkach, co z kolei wskazuje na znamię przemocy.</p>
<p>- karta karna oskarżonego D. P. (1)</p>	

Z jej relacji wynika, że przeciwstawiała się działaniom oskarżonych, płakała, krzyczała, i próbowała się wyswobodzić. Po zdarzeniu bolały ją nogi biodra miejsca intymne na zewnątrz i wewnątrz oraz podbrzusze.

L. H. składała swojej zeznania w obecności biegłego psychologa, który następnie sporządził pisemną opinię psychologiczną pokrzywdzonej. W opinii tej wskazano, że pokrzywdzona jest prawidłowo rozwinięta intelektualnie, zachowuje zdolność do prawidłowego postrzegania zapamiętywania i odtwarzania zarejestrowanych w rzeczywistości zdarzeń. Jej zeznanie zachowuje stałość, spójność wewnętrzną, jest umocowane w miejscu czasie, osadzone w całości jej życia. Pokrzywdzona odnosiła się rzeczywiście do przeżytych doświadczeń, którym towarzyszyły określone emocje. W wypowiedziach nie stwierdzono skłonności do konfabulacji, zmyślenia, przejawiania opisywanych zdarzeń. Analiza treściowa przekazu ustnego i niewerbalnego zebranego podczas przesłuchania wskazuje, że zeznania pokrzywdzonej spełniają

treściowe kryteria wiarygodności psychologicznej.

Biegła sporządziła tę opinię w oparciu o udział w przesłuchaniu pokrzywdzonej przed Sądem i wyników badań psychologicznych w tym analizy treściowej przekazy ustnego i niewerbalnego zebranego podczas przesłuchania.

Biegła w pisemnej opinii uzupełniającej oceniła zachowanie pokrzywdzonej tuż po zdarzeniu, które polegało na robieniu sobie zdjęć z koleżankami i umieszczanie ich na portalach społecznościowych. Biegła wskazała, że nie ma czegoś takiego jak jedna prawidłowa reakcja na traumę czy prawidłowa reakcja na gwałt. Zachowania kobiet są przeróżne i każda radzi sobie z tym inaczej. Wskazała, że jedne po gwałcie zachowują się tak jakby nic się nie stało i są nienaturalnie spokojne. Inne popadają w panikę niedowierzają temu co się stało, jeszcze inne spotykają się ze znajomymi. Fakt że pokrzywdzona знаła sprawców i łączył ją pewien rodzaj więzi z nimi, spowodował że nie chciała o tym z nimi rozmawiać, miała trudności w jasnej ocenie tego co się wydarzyło. Doświadczyła

silnego poczucia winy. Biegła zaznaczyła, że osoby postronne oceniają zachowanie ofiar jako dziwne niezrozumiałe irracjonalne. Dzieje się tak dlatego, że osoby postronne nie wiedzą, że zaprzeczanie (nieprzyjmowanie do wiadomości realnych faktów) pozwala na stopniowe oswajanie się z trudną sytuacją) minimalizowanie to mechanizmy obronne, które chronią człowieka przed konsekwencjami bolesnych zdarzeń. Zaznaczyła również, że alkohol nigdy nie usprawiedliwia gwałtu. Pokrzywdzona nie chciała tego zgłaszać, bo obawiała się ostracyzmu ze strony znajomych i dopiero pomoc i wsparcie koleżanek K. S. i N. S. dodały jej otuchy i spowodowały, że zgłosiła się po pomoc medyczną oraz na policję.

We wnioskach opinii uzupełniającej biegła psycholog wskazała, że w aspekcie psychologicznym, zachowania niewerbalne L. H. bezpośrednio po zdarzeniu, dzień i kilka dni po zdarzeniu polegające na robieniu zdjęć i umieszczaniu ich na portalach nie świadczą, że nie doświadczyła przemocy. Zachowania te są typowe dla ofiar doświadczających traumy seksualnej stanowią psychologiczne

konsekwencje gwałtu, który na różne sposoby odbija się na jej psychice. Z psychologicznego punktu widzenia jej zeznania są wyczerpujące ostateczne i wiarygodne.

W opinii ustnej złożonej w toku postępowania sądowego biegła podtrzymała wnioski ze sporządzonej przez siebie opinii pisemnej jak i pisemnej podkreślając, że po psychologicznej analizie zeznań wystąpiły treściowe kryteria wiarygodności psychologicznej i jej zeznania ocenia jako wiarygodne.

Sąd nie miał podstaw do kwestionowania wiarygodności opinii sporządzonych przez biegłą psycholog. Są one pełne, jasne i wyczerpujące, dlatego stanowią wiarygodny materiał dowodowy dla stwierdzenia okoliczności w nich zawartych, a ponadto zostały sporządzone w sposób fachowy, rzetelny precyzyjny i obiektywny przez osobę posiadającą odpowiednie kwalifikacje. Tym samym Sąd uznał zeznania pokrzywdzonej w całości jako wiarygodne.

Wiarygodność zeznań pokrzywdzonej potwierdza również sporządzona w toku postępowania przygotowawczego opinia

sądowo-lekarka, z której wynika, że pokrzywdzona doznała obrażeń w postaci licznych podbiegnięć krwawych na twarzy, tułowiu oraz kończynach górnych i dolnych, otarć naskórka na kończynach dolnych. Biegły wskazał, że obrażenia te mogły powstać w okolicznościach podanych przez pokrzywdzoną – obrona podczas zgwałcenia. Obrażenia te spowodowały lekki uszczerbek na zdrowiu pokrzywdzonej w postaci naruszenia czynności narządów ciała i rozstroju zdrowia trwających nie dłużej niż 7 dni – tj. art. 157§ 2 kk. Zaznaczył, że stan narządów rodnych pokrzywdzonej oraz podawany dodatkowo stan nietrzeźwości pozwalały na odbycie nawet kilkukrotnego stosunku płciowego bez pozostawienia śladów. Brak obrażeń w okolicy narządów płciowych nie wyklucza wersji zdarzenia przedstawionej przez nią i wersja ta jest prawdopodobna z medyczno-sądowego punktu widzenia.

Biegły W. G. w toku postępowania sądowego podtrzymał treść i wnioski z pisemnej opinii z dnia 22 lutego 2020r. Doprecyzował, że ilość obrażeń i ich lokalizacja na ciele pokrzywdzonej świadczy o tym, iż mało prawdopodobne jest,

że powstały one na skutek urazu biernego np. upadku czy uderzenia. Zdaniem biegłego wysoce prawdopodobne jest że powstały na skutek szarpaniny i walki obronnej. Mogły powstać w czasie i okolicznościach opisanych przez pokrzywdzoną.

Sąd nie miał podstaw do kwestionowania wiarygodności opinii sporządzonych przez biegłego. Są one pełne, jasne i wyczerpujące, dlatego stanowią wiarygodny materiał dowodowy dla stwierdzenia okoliczności w nich zawartych, a ponadto zostały sporządzone w sposób fachowy, rzetelny precyzyjny i obiektywny przez osobę posiadającą odpowiednie kwalifikacje.

Sąd dał wiarę zeznaniom D. H. w zakresie w jakim potwierdziła, że w dniu zdarzenia przebywała w Hotelu (...), gdzie widziała pokrzywdzoną, oraz, że kilka dni po zdarzeniu korespondowała z pokrzywdzoną, która napisała jej, że została zgwałcona przez oskarżonych. Zeznania świadka potwierdza dowód w postaci screenów konwersacji pomiędzy świadkiem, a pokrzywdzoną.

Zeznania świadków B. B. (2) M. G., A. K., K. F. (2),

potwierdzają, że L. H. w dniu zdarzenia przebywała w obecności znajomych i oskarżonych w Hotelu (...), gdzie spożywali wspólnie alkohol.

Na walor wiarygodności zasługują zeznania świadka A. K. w zakresie w jakim relacjonowała, że zaniepokoiła się stanem pokrzywdzonej gdy ta wyszła z łazienki, a także w zakresie w jakim zeznała, że pokrzywdzona nocowała w jej mieszkaniu.

Sąd dał wiarę zeznaniom D. K. (1), w zakresie w jakim zeznała, że gdy wracały do O. pokrzywdzona była przygnębiona, miała rozmazany makijaż.

Na walor wiarygodności zasługują zeznania świadka K. S.. Jej zeznania potwierdzają relację pokrzywdzonej. Świadek zeznała, pokrzywdzona zwierzyła jej się, że została zgwałcona, płakała przy niej i była przybita, pokazywała jej siniaki.

Sąd dał wiarę zeznaniom wyżej wskazanych świadków, ponieważ są one związane, logiczne i tworzą jasny obraz wydarzeń jakie miały miejsce w nocy z 21 na 22 lutego 2020r. Znajdują one potwierdzenie w zebranym materiale dowodowym, w tym w szczególności w

		<p>zeznaniach pokrzywdzonej.</p> <p>Dowody w postaci dokumentów nie budziły wątpliwości. Potwierdzają one okoliczności w nich zawarte.</p>	
<p>2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>1.</p> <p>2.</p> <p>3.</p>	<p>- wyjaśnienia A. B. (1)</p> <p>- wyjaśnienia D. P. (1)</p> <p>- Wyjaśnienia O. B. (2)</p>	<p>Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonym w zakresie w jakim relacjonowali, że odbyli stosunek z L. H. za jej zgodą i nie stosowali wobec niej przemocy. Wyjaśnieniom oskarżonych przeczą dowody w postaci zeznań pokrzywdzonej, które zostały ocenione przez biegłego psychologa jako wiarygodne. Również oskarżony D. w swoich wyjaśnieniach potwierdzili, że A. B. (1) przytrzymał usta pokrzywdzonej i uderzał ją w pośladki. Natomiast sam A. B. (1) wyjaśnił, że trzymał pokrzywdzoną za włosy.</p> <p>Oskarżeni A. B. (1) i O. B. (1) relacjonowali, że każdy z nich odbywał z pokrzywdzoną stosunek</p>	

na osobności i nie było przy tym obecnych pozostałych oskarżonych. Zważyć należy, że oskarżeni opisują te same okoliczności zdarzenia jednocześnie podtrzymując, że każdy z nich przebywał z pokrzywdzoną na osobności. Wskazali to samo miejsce, w którym odbyli stosunek seksualny z pokrzywdzoną, opisując, że stało się to przy paletach, a pokrzywdzona była zwrócona do nich tyłem. Wyjaśnienia oskarżonych A. becherowskiego i O. B. (1), należało uznać za niewiarygodne. Stoją one w sprzeczności z dowodami w postaci wyjaśnień oskarżonego D. P. (1) oraz zeznaniami pokrzywdzonej, które zostały ocenione przez Sąd jako wiarygodne w Tabeli 2.1.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom O. B. (1), w zakresie w jakim w toku postępowania przygotowawczego wyjaśnił, że w ogóle nie uprawiał seksu z L. H. pod hotelem, ale do obcowania płciowego doszło za jej zgodą w mieszkaniu A. K.. Wyjaśnienia oskarżonego są sprzeczne z wyjaśnieniami złożonymi w toku postępowania sądowego, w których przyznał się, że odbył stosunek płciowy przy pokrzywdzoną w parku przy hotelu (...). Opisał

okoliczności zdarzenia wskazując, że pokrzywdzona była oparta o cegły. Wskazał na miejsce zdarzenia, które zostało w tym zakresie potwierdzone przez pozostałych oskarżonych i samą pokrzywdzoną.

Ponadto jego relacja jest nielogiczna. Oskarżony stoi na stanowisku, że pokrzywdzona wyrażała zgodę na stosunek z nim, jednocześnie przyznał się do wysłania pokrzywdzonej wiadomości, w których przeproszał ją za to, że wyrządził jej krzywdę.

Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom oskarżonego O. B. (1) jak i świadka K. K. (2) w zakresie w jakim zrelacjonowali, że O. B. (1) odbył stosunek w mieszkaniu A. K.. W relacji świadka i oskarżonego zachodzą sprzeczności. W pierwszej kolejności zaznaczyć należy, iż według relacji oskarżonego K. K. (2) nie wiedział, że uprawia seks z L. w jego mieszkaniu, ponieważ nocował w innym pokoju. Świadek K. K. (2) w toku postępowania przygotowawczego zeznał natomiast, że spał w tym samym pokoju co O. B. (3) i L. H. wskazując, że L. H. przez całą noc spała na łóżku natomiast świadek z oskarżonym

		<p>na materacu. Gdy się obudził L. w dalszym ciągu spała sama na łóżku. W ocenie Sądu świadek ten zmienił wersję zdarzenia kierując się chęcią pomocy oskarżonemu w celu uniknięcia przez oskarżonego odpowiedzialności karnej.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego i świadka w powyższym zakresie są należało uznać za niespójne, sprzeczne i wobec tego nie zasługiwały na walor wiarygodności.</p>	
3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU			
	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I. części dyspozytywnej wyroku	O. B. (1) A. B. (1) D. P. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
Zgwałcenie z art. 197 § 1 k.k. ma miejsce, gdy czynność sprawcza polega na bezpośrednim kontakcie płciowym ciała sprawcy z organami płciowymi ofiary lub też z tymi częściami jej ciała, które sprawca traktuje równoważnie i na których lub za pomocą których wyładowuje swój popęd seksualny. Przestępstwo			

zwałczenia może mieć miejsce jedynie wtedy, gdy nie wystąpiło skuteczne zezwolenie osoby uprawnionej na określone zachowanie sprawcy. Wystąpienie takiego zezwolenia (na obcowanie płciowe lub inną czynność seksualną) prowadzi do niezrealizowania ustawowych znamion przestępstwa zwałczenia. Przestępstwo zwałczenia ma miejsce wtedy gdy sprawca doprowadza pokrzywdzonego do obcowania płciowego przy użyciu przemocy, groźby bezprawnej lub podstęp.

Ustalony przez Sąd stan faktyczny sprawy pozwolił na uznanie, że oskarżeni swoim zachowaniem wypełnili znamiona przestępstwa zwałczenia na szkodę pokrzywdzonej L. H..

Oskarżeni doprowadzili pokrzywdzoną do odbycia z nią stosunku płciowego dopochwowego, na które pokrzywdzona nie wyrażała zgody. Żaden z oskarżonych nie zapytał pokrzywdzonej o zgodę. Przebieg zdarzenia wyglądał w ten sposób, że oskarżony A. B. (1) przełamał opór pokrzywdzonej i doprowadził ją do współżycia, gdy skończył zapytał oskarżonego O. B. (1) czy chce „poruchać”, takie samo pytanie padło ze strony O. B. (4)

w kierunku oskarżonego
D. P. (1). Decyzję
o odbyciu stosunku
oskarżeni podjęli zatem
samodzielnie, między
sobą. Zgoda ta nie
była również wyrażona
przez pokrzywdzoną w
sposób dorozumiany, o
czym świadczy zachowanie
pokrzywdzonej. Swój
brak zgody wyrażała
poprzez krzyk i płacz.
Podejmowała również
próby oswobodzenia się
poprzez szarpanie, w
wyniku czego doznała
obrażeń na ciele w postaci
podbiegnięć krwawych.
Jej zachowanie świadczyło
o tym, że nie akceptowała
zachowania oskarżonych.

Ponadto o braku
zgody pokrzywdzonej
świadczy nie tylko
postawa pokrzywdzonej,
ale również zachowanie
oskarżonych, którzy
przytrzymywali
pokrzywdzoną za
nadgarstki i zasłaniaли jej
usta, aby nie krzyczała.
Zachowanie oskarżonych
wobec pokrzywdzonej
wskazuje tym samym,
że zostało zrealizowane
znamie przestępstwa
zgwałcenia jakim jest
„stosowanie przemocy.”
Przemocą w ogólnym
tego słowa znaczeniu
jest takie oddziaływanie
środkami fizycznymi,
które uniemożliwiają
lub przełamując opór
zmuszanego, ma albo nie
dopuszczać do powstania lub
wykonania jego decyzji
woli, albo naciskając

aktualnie wyrażaną dolegliwością na jego procesy motywacyjne, nastawić jego decyzję w pożądanym przez sprawcę kierunku. Oskarżeni przełamali opór pokrzywdzonej, poprzez przytrzymywanie jej nadgarstków, zasłanianie ust ręką, by nikt jej nie usłyszał, czy też szarpanie za włosy i bicie po pośladkach.

Zgwałcenie jest przestępstwem umyślnym, które może być popełnione jedynie z zamiarem bezpośrednim. Oskarżeni poprzez stosowanie przemocy wobec pokrzywdzonej przełamali jej opór i tym samym doprowadzili ją do odbycia stosunku płciowego bez jej zgody. Podejmowali zatem czynności bezpośrednio zmierzające do zrealizowania zamierzonego działania, a swoim zachowaniem dopuścili się zamachu na wolność seksualną pokrzywdzonej.

Przebieg zdarzenia wskazuje, że oskarżeni dopuścili się zgwałcenia kwalifikowanego, którego znamieniem jest działanie wspólnie z inną osobą. Oskarżeni dopuścili się zgwałcenia pokrzywdzonej po kolei. Ponadto w czasie gdy jeden z oskarżonych obcował płciowo z pokrzywdzoną to pozostali przytrzymywali ją za

nadgarstki bądź zasłaniali jej usta. Pokrzywdzona w swoich zeznaniach wskazywała, że podczas zdarzenia jednocześnie była przytrzymywana za nadgarstki i miała zasłaniane usta, co potwierdza, że oskarżenia działali wspólnie i w porozumieniu.

Tym samym zostały zrealizowane wszystkie znamiona przestępstwa zgwałcenia. Oskarżeni przełamali opór pokrzywdzonej, poprzez stosowanie wobec niej przemocy doprowadzając ją do odbycia z nią stosunku płciowego z każdym z oskarżonych.

Na marginesie należy zaznaczyć, że zachowanie ofiary zgwałcenia po zrealizowaniu znamion przestępstwa zgwałcenia na jej szkodę nie może prowadzić do wniosku, że znamiona takiego przestępstwa te nie zostały zrealizowane. Stwierdzenia czy doszło do dokonania tego przestępstwa należy dokonywać poprzez ocenę zdarzenia tj. ustalenie czy doszło do wyrażenia zgody na odbycie stosunku, czy sprawca przełamał opór pokrzywdzonej, czy stosował wobec niej przemoc w celu przymuszenia jej do obcowania płciowego lub innej czynności seksualnej. Jak bowiem wskazała biegła psycholog,

zachowania ofiar gwałtów są różne i każda kobieta przeżywa traumę na swój sposób. Fakt, że pokrzywdzona zamieściła dzień po zgwałceniu swoje zdjęcia w internecie nie może implikować wniosku, że do zgwałcenia nie doszło. Biegła zaznaczyła, że osoby postronne oceniają zachowanie ofiar jako dziwne niezrozumiałe irracjonalne. Dzieje się tak dlatego, że osoby postronne nie wiedzą, że zaprzeczanie (nieprzyjmowanie do wiadomości realnych faktów) pozwala na stopniowe osvajanie się z trudną sytuacją) minimalizowanie to mechanizmy obronne, które chronią człowieka przed konsekwencjami bolesnych zdarzeń.

Mając na uwadze powyższe należało uznać, że zachowanie pokrzywdzonej bezpośrednio po zakończonej imprezie również nie budzi wątpliwości interpretacyjnych. Z zeznań pokrzywdzonej wynika, że chwilę po gwałcie podszedł do niej oskarżony O. B. (1) i zapytał gdzie była. Pokrzywdzona zeznała, że czuła się dezorientowana tym pytaniem ponieważ, w jej ocenie O. B. (1) wiedział gdzie była i miał świadomość tego, że została zgwałcona przez

niego i pozostałych dwóch oskarżonych.

Pokrzywdzona próbowała zachowywać się naturalnie i ukryć fakt zgwałcenia. Mimo to, zarówno A. K. jak i D. K. (2) zauważyły po zachowaniu pokrzywdzonej, że zachowuje się inaczej i dopytywały jak się czuje i czy coś się stało. Pokrzywdzona nie chciała zgłaszać gwałtu na policji, bo obawiała się ostracyzmu ze strony znajomych i dopiero pomoc i wsparcie koleżanek K. S. i N. S. dodały jej otuchy i spowodowały, że zgłosiła się po pomoc medyczną oraz na policję.

Ponadto o tym, że doszło do zgwałcenia pokrzywdzonej świadczy również korespondencja pokrzywdzonej z oskarżonym O. B. (1). Przeproszenie za wyrządzenie krzywdy również prowadzi do wniosku, że wobec pokrzywdzonej była stosowana przemoc, a O. B. (3) miał świadomość tego, że do czynu doszło bez zgody pokrzywdzonej.

#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem	-	-
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			

-			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania	-	-
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
-			
#	3.4. Umorzenie postępowania	-	-
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach umorzenia postępowania			
-			
#	3.5. Uniewinnienie	-	-
Zwięzłe wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięzłe o powodach uniewinnienia			
-			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z poddaniem sprawcy próbie			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności

A. B. (1)	I. części dyspozytywnej wyroku	Czyn opisany w części wstępnej wyroku	<p>Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na względzie wszystkie dyrektywy jej wymiaru, a w szczególności zawarte w przepisie art. 53 k.k. takie jak: cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, motywację i sposób zachowania się sprawcy, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.</p> <p>Orzeczona wobec oskarżonego kara pozbawienia wolności ma skłonić oskarżonego do zmiany postępowania i przestrzegania porządku prawnego. W ramach prewencji ogólnej wymierzona kara będzie w ocenie Sądu utwierdzać w świadomości społecznej przekonanie o obowiązywaniu normy prawnej i dawać gwarancję skutecznego zwalczania przestępczości. Ponadto orzeczona wobec oskarżonego kara ma działać odstraszająco na potencjalnych sprawców tego rodzaju przestępstw. (...) oddziaływanie kary jako jeden z celów kary jest podyktowane potrzebą przekonania społeczeństwa o nieuchronności kary za</p>
-----------	--------------------------------	---------------------------------------	---

			<p>naruszenie dóbr chronionych prawem i nieopłacalności zamachów na te dobra, wzmożenia poczucia odpowiedzialności, ugruntowania poszanowania prawa i wyrobienia właściwego poczucia sprawiedliwości oraz poczucia bezpieczeństwa.</p>
O. B. (1)	I. części dyspozytywnej wyroku	Czyn opisany w części wstępnej wyroku	<p>Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na względzie wszystkie dyrektywy jej wymiaru, a w szczególności zawarte w przepisie art. 53 k.k. takie jak: cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, motywację i sposób zachowania się sprawcy, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.</p> <p>Orzeczona wobec oskarżonego kara pozbawienia wolności ma skłonić oskarżonego do zmiany postępowania i przestrzegania porządku prawnego. W ramach prewencji ogólnej wymierzona kara będzie w ocenie Sądu utwierdzać w świadomości społecznej przekonanie o obowiązywaniu normy prawnej i dawać</p>

			<p>gwarancję skutecznego zwalczania przestępczości. Ponadto orzeczona wobec oskarżonego kara ma działać odstrasżająco na potencjalnych sprawców tego rodzaju przestępstw. (...) oddziaływanie kary jako jeden z celów kary jest podyktowane potrzebą przekonania społeczeństwa o nieuchronności kary za naruszenie dóbr chronionych prawem i nieopłacalności zamachów na te dobra, wzmożenia poczucia odpowiedzialności, ugruntowania poszanowania prawa i wyrobienia właściwego poczucia sprawiedliwości oraz poczucia bezpieczeństwa.</p>
D. P. (1)	I. części dyspozytywnej wyroku	Czyn opisany w części wstępnej wyroku	<p>Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na względzie wszystkie dyrektywy jej wymiaru, a w szczególności zawarte w przepisie art. 53 k.k. takie jak: cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do oskarżonego potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, motywację i sposób zachowania się sprawcy, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu.</p>

			<p>Orzeczona wobec oskarżonego kara pozbawienia wolności ma skłonić oskarżonego do zmiany postępowania i przestrzegania porządku prawnego. W ramach prewencji ogólnej wymierzona kara będzie w ocenie Sądu utwierdzać w świadomości społecznej przekonanie o obowiązywaniu normy prawnej i dawać gwarancję skutecznego zwalczania przestępczości. Ponadto orzeczona wobec oskarżonego kara ma działać odstrasżająco na potencjalnych sprawców tego rodzaju przestępstw. (...) oddziaływanie kary jako jeden z celów kary jest podyktowane potrzebą przekonania społeczeństwa o nieuchronności kary za naruszenie dóbr chronionych prawem i nieopłacalności zamachów na te dobra, wzmożenia poczucia odpowiedzialności, ugruntowania poszanowania prawa i wyrobienia właściwego poczucia sprawiedliwości oraz poczucia bezpieczeństwa.</p>
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA <i>ZAwarte w WYROKU</i></p>			
<p>Oskarżony</p>	<p>Punkt rozstrzygnięcia z wyroku</p>	<p>Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu</p>	<p>Przytoczyć okoliczności</p>

A. B. (2)	II. części dyspozytywnej wyroku	I. części dyspozytywnej wyroku	na podstawie art. 63§1 k.k. Sąd zaliczył A. B. (1) na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 25 lutego 2020r. godz. 11:40 do dnia 16 października 2020r. godz. 15:35;
O. B. (1)	III. części dyspozytywnej wyroku	I. części dyspozytywnej wyroku	na podstawie art. 63§1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu O. B. (1) na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania od dnia 24 lutego 2020r. godz. 17:05 do dnia 16 października 2020r. godz. 15:40;
D. P. (1)	IV. części dyspozytywnej wyroku	I. części dyspozytywnej wyroku	na podstawie art. 63§1 k.k. Sąd zaliczył oskarżonemu D. P. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres tymczasowego aresztowania 24 lutego 2020r. godz. 8:00 do dnia 16 października 2020r. godz. 15:40;
O. B. (1)	V. części dyspozytywnej wyroku		<p>na podstawie art. 230§2 k.p.k. Sąd zwrócił oskarżonemu O. B. (1) dowody rzeczowe:</p> <ul style="list-style-type: none"> - wymienione w wykazie dowodów rzeczowych nr I/33/20/P poz. 1,2,4-17 i 20 - wymienione w wykazie dowodów rzeczowych nr. III/46/20/P poz. 25-62

			- wymienionych w wykazie dowód rzeczowych nr. IV/48/20/P poz. 63 ;
A. B. (1)	VI. części dyspozytywnej wyroku		na podstawie art. 230§2 k.p.k. Sąd zwrócił zwraca oskarżonemu A. B. (1) dowody rzeczowe wymienione w wykazie dowodów rzeczowych nr III/46/20/P poz.21- 24;
7.6. inne zagadnienia			
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>			
--			
7. Koszty procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
VII.	Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adw. E. M. kwotę 1697,40 zł brutto tytułem nieopłaconej obrony z urzędu;		

VIII.	Sąd zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych, zaliczając je na rachunek Skarbu Państwa	
6. 1Podpis		